

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1057/2015
08.12.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.С., због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 4. у вези става 1. КЗи др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости окривљеног М.С. и захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног М.С., адвоката Ж.Б., поднети против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К 2301/10 од 27.09.2012. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 611/13 од 05.03.2013. године, у седници већа одржаној дана 08.12.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

1. ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости окривљеног М.С., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К 2301/10 од 27.09.2012. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 611/13 од 05.03.2013. године.

2. ОДБАЦУЈЕ СЕ као неблагоприятан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.С., адвоката Ж.Б., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К 2301/10 од 27.09.2012. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 611/13 од 05.03.2013. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду К 2301/10 од 27.09.2012. године окривљени М.С., оглашен је кривим због продуженог кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 4. у вези става 1. КЗ, због кривичног дела фалсификовање службене исправе из члана 357. став 3. у вези става 1. КЗ, због кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 1. КЗ и због кривичног дела преваре из члана 208. став 1. КЗ, па је, након што су му утврђене појединачне казне затвора и то: за кривично дело из члана 359. став 4. у вези става 1. КЗ у трајању од једне године, за кривично дело из члана 357. став 3. у вези става 1. КЗ у трајању од једне године, за кривично дело из члана 355. став 1. КЗ у трајању од пет месеци и за кривично дело из члана 208. став 1. КЗ у трајању од шест месеци

осуђен на јединствену казну затвора у трајању од две године и 10 месеци. Том пресудом окривљени је обавезан да у корист буџетских средстава суда на име паушала плати износ од 6.000,00 динара, а на име трошкова кривичног поступка износ од 62.179,00 динара, све у року од 15 од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 611/13 од 05.03.2013. године поводом жалбе окривљеног М.С. а по службеној дужности преиначена је пресуда Основног суда у Новом Саду К 2301/10 од 27.09.2012. године, тако што је Апелациони суд у Новом Саду на основу одредбе члана 354. тачка 3. ЗКП, према окривљеном М.С. одбио оптужбу да је починио кривично дело превара из члана 208. став 1. КЗ због наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења, а за кривична дела за које је оглашен кривим исту преиначио у погледу одлуке о кривичној санкцији тако што је овог окривљеног задржавајући као правилно утврђене појединачне казне затвора из првостепене пресуде истога осудио на јединствену казну затвора у трајању од две године и три месеца.

Против наведених правноснажних пресуда захтеве за заштиту законитости поднели су:

- Окривљени М.С., због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тач. 1, 5, 7, 8, 9 и 11. из члана 438. став 2. тачка 1, 2 и 3. ЗКП и због повреде закона из члана 74. и 75. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд наведене правноснажне пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење пред потпуно измењеним већем, уз захтев да он и његов бранилац буду обавештени о седници већа Врховног касационог суда;

- Бранилац окривљеног М.С., адвокат Ж.Б., због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тач. 1, 5, 7, 8, 9 и 11. из члана 438. став 2. тачка 1, 2 и 3. ЗКП и због повреде закона из члана 74. и 75. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд наведене правноснажне пресуде укине и предмет врати на поновно суђење, односно одлучивање пред потпуно измењеним већем, уз захтев да он и његов брањеник буду обавештени о седници већа Врховног касационог суда.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу одредбе члана 487. став 1. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, са захтевом за заштиту законитости окривљеног М.С., па је нашао:

Захтев за заштиту законитости окривљеног М.С. је недозвољен.

Наиме, како је одредбом члана 483. став 1. ЗКП прописано да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, док је одредбом члана 483. став 3. ЗКП прописано да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца, то је Врховни касациони суд нашао да окривљени није овлашћен да сам поднесе захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке, већ да је овлашћен да то учини

искључиво преко свог браниоца, због чега је захтев за заштиту законитости окривљеног М.С. као недозвољен одбацио.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.С., адвоката Ж.Б. је неблаговремен.

Одредбом члана 485. став 4. Законика о кривичном поступку прописано је да због повреда овог законика (члан 74, члан 438. став 1. тач. 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. ст. 3) и 4) учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек.

Како се из списка предмета и то повратнице утврђује да је окривљеном М.С. правноснажна пресуда Апелационог суда у Новом Саду Кж1 611/13 од 05.03.2013. године, достављена дана 28.03.2013. године, а да је исти, преко свог браниоца адвоката Ж.Б. захтев за заштиту законитости против напред означених правноснажних пресуда поднео дана 28.10.2015. године, препорученом пошиљком РЕ113 047 715 РС, то је Врховни касациони суд нашао да, сходно цитираној садржини одредбе члана 485. став 4. ЗКП захтев браниоца окривљеног М.С., адвоката Ж.Б. поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К 2301/10 од 27.09.2012. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 611/13 од 05.03.2013. године није поднет у року који је прописан одредбом члана 485. став 4. ЗКП, због чега је исти одбачен као неблаговремен.

Руковођен изнетим разлозима, а на основу одредбе члана 487. став 1. тач. 1 и 2. ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

Председник већа, судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.